

Борба

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
18 ФЕВРУАРИ
ВТОРНИК
1969
ГОД. XXVI
Бр. 21
(2533)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

КЪМ ПЕТДНЕВНА РАБОТНА СЕДМИЦА В ОКРЪГА

Съвещание на окръжния партиен и стопански актив ★ През първото тримесечие 45, а през второто тримесечие 50 предприятия ще преминат на петдневна работна седмица

Двадесет и пет годишната на социалистическата революция за трудещите се в окръга съвлада с преминаването на петдневна работна седмица. По този повод, по инициатива на бюро на Окръжния комитет на Партията и изпълкома на Окръжния народен съвет, вчера в Профсъюзния дом на културата — Велико Търново се състоя съвещание на окръжния партиен и стопански актив. Съвещанието бе открито и ръководено от Димитър Стоянов, секретар на Окръжния комитет на Партията. Доклад за организираността и партийно-политическата работа за подготовката и преминаването на предприятията, организациите и учрежденията в окръга на петдневна работна седмица изнесе Димитър Тужаров, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет.

Във основа на достигнатото равнище на производителните сили у нас — се казва в доклада, — Деветият конгрес на БКП набелязва нова разгърната програма за по-нататъшното развитие на социалистическата икономика, за решително използване на интензивните фактори в народното стопанство и на тази основа постепенно намаляване седмичното работно време и повишаване жизненото равнище на трудещите се. Постигнатите успехи създават условия да се пристъпи към решаването на тази задача — постепенно въвеждане на петдневна работна седмица. Този година в почти всички отрасли и дейности на окръга, с изключение на селското стопанство, през ветата и здравеопазването, предстои етапно да се въведе намаляно работно време и петдневна работна седмица, което ще се осъществява в зависимост от

готовността на предприятията. През първото тримесечие се предвижда да преминат на петдневна работна седмица предприятия за производство на електроенергия и топлинени енергии, металургията, текстилната и шивашката промишленост, дървообработвателната промишленост, машиностроителната и металообработвателната промишленост, строителството, хранително-вкусовата промишленост, химическата, каучуковата, кожарската и обувната промишленост — или около 50 държавни промишлени предприятия и 13 ТК; през третото тримесечие — всички останали отрасли и дейности в предвидените етапи. По предварителни данни до края на третото тримесечие следва да преминат на петдневна работна седмица около 36 000 работници и служители от промишлеността, 3000 в автомобилния транспорт, около 8000 души в търговията, 4000 души в строителството и др.

След като спомена условията за преминаване на петдневна работна седмица, докладчикът се спира на въпроса за необходимостта от разгърнато участие на работниците, организациите и партийно-политическата работа в предприятията, с оглед да се осигурят нормални условия за изпълнение на стопанските задачи. Преди всичко е необходимо във всяко предприятие да се създадат оперативни работни групи от специалисти под личното ръководство на директора, в които да влизат представители на партийните, профсъюзните и комсомолските организации. За оказване помощ на работните групи към общинските народни съвети би следвало да се изградят комитети, които да координират работата на предприятията с тази на обслужващите дейности. Окръжната комитсия ще извършва предварителни проучвания и ще оказва непосредствена помощ на ръководствата на предприятията, организациите и учрежденията в подготовката им за преминаване на петдневна работна седмица.

В доклада беше обрътнато внимание и на необходимостта да се разкрият резервите за увели-

чаване производителността на труда, ефективното използване на основните производствени фондове, материалите и суровините, а също така и работната сила при новия режим на работа. Изборът на график да се съобразява с предложението на трудовия колектив. С нужната загриженост беше подчертано също така, че проверките в някои предприятия, които следва да преминат през първото тримесечие, показват, че подготвителната работа все още е незадоволителна.

Като подчерта някои основни показатели и изисквания от плана за 1969 година, докладчикът подробно и задълбочено постави задачите във връзка с повишаване степента на използване наличните производствени фондове, въвеждането в експлоатация на лусковите мощности в предвидените срокове, рационалното използване на суровините и материалите, рационалното използване на работната сила, здравеопазването на трудовата и технологичната дисциплина, правилното приложението на новата система на ръководство на народното стопанство, координирането взаимноотношенията между производствените предприятия и обслужващите дейности.

Споделиха своя опит при приложението на петдневната работна седмица Анастас Цехов, секретар на заводския партиен комитет в Държавни захарни завод „Горна Оряховица“ и Асен Гарвалов, зам.-директор на Винарския завод в Павликени. Пред нас стои за разрешение много сериозна задача — започна изказването си Йордан Костов, първи секретар на Окръжния комитет на Партията. Някои другари не си дават достатъчно ясна сметка за трудностите, с които ще се сблъскат. На подготвящата следва да се обърне изключително внимание, за да не се допусне в никакъв случай някой колектив да се върнат към предишния начин на работа. Изпълнението на плана за общата промишлена продукция и за качеството, постигането на необхо-

димия ръст на производителността на труда, запазването на заплатите, осигуряването на вноските в бюджета са въпросите, които трябва да бъдат решени успешно, за да се премине към петдневна работна седмица. Особени мерки следва да се вземат за укрепването на трудовата дисциплина.

Другарят Костов обърна внимание и на въпроса за мястото на автотранспорта и на търговските организации. Тяхното работно време трябва да се съобрази с работното време на предприятията.

Н. РУСЕВ

Първите орденосъсирителни от Химкомбината

От февруари 1966 г. до края на септември 1968 г. група съветски специалисти-химкомбинатори за пръв път в строителната практика у нас подготвиха пътята основа за промишлената площадка на Химкомбината край Свищов. С помощта на специален земснаряд бяха наслоени 5 300 000 куб. м чакъл и пясък, изсмукани с мощното съоръжение от дъното на Дунав.

В знак на искрена благодарност за помощта, която оказаха съветските специалисти на българските си колеги, вчера стана известно, че с указ на Президиума на Народното събрание те са наградени с високи правителствени отличия. Ръководителят на групата инж. Герман Л. Уряшев се награждава с ордена „Червено знаме на труда“, а „Народен орден на труда“ — златен се присъжда на инж. Юрий М. Голубчиков, на Аркадий В. Лутвинов и на Терентий М. Ставнейчук.

В. АНТОНОВ

КАКТО В ПРИКАЗКИТЕ...

В центъра на Долна Липница една нова, хубава сграда привлича вниманието на всеки новопристигнал. Не че прави изключение. Но все пак, засега поне, това е гордостта на Долна Липница. Пък и прилича на кооператорите да имат такъв уютен дом. Свой дом — голям, просторен. А нявга тези хора бяха последни бедняци. Живееха в склупени къщурки, които едва се издигаха над земята.

Не знаех какво е било селото преди. Говореха ми — типично бедняшко. И си представях живота, същата на тези мъченици. Превивали гръб от сутрин до вечер, мърчили се над педата земя. А бедността никога не ги напускала. Мнозина по търпеливи щастие в далечни страни. Къде ли не са ходили — през океани и морета, далеч от Родина. Върнали се след години с една излягана надежда, с болка на сърцето. Та спира ли щастие при бедняк?

Такова било селото, такива хората.

Днес вървя по улиците на Долна Липница. Отвсякъде приветливо се усмихват кокетните домове на хората. „Ела, ела виж нашите стопани“. Отминаваха. Упорито търсех онези стари къщи, за които ми разказваха. Къде ли не ходих. Само някъде до светла двуетажна къща се е свила друга, малка, полу-сборна. Тя се е прегинала.

срамува се. Какъв контраст. И колко е хубаво, че макар и малко, десетина са те в селото, те си спътници на миналото и сега стоят. Защото преди двадесетина години било тъмно обратно — домовете на богатите се броели на пръсти. Нека не помнят сега тези полусборени къщи за онова тежко време.

В центъра има кокетен парк с алеи, пейки. На всички така е приятно да прекарват свободното си време тук. Те стоят на сянка под дърветата, любуют се на бляскащата от шадраванчето вода. Особено е любимо това място на по-старите хора.

— Ще мина някога отук — разказва ми председателката на Общинския народен съвет Здравка Станева — и непременно ще ме спрат старците, ще ме запиркат. И знае ли — не могат да изразят радостта си. Та никога от тях не е предполагал, че така ще преминат старините му.

Но сега е зима. И то люта, сурова. И много от старите хора идват в кооперативния дом, в своя дом. Стоят до парещите радиатори, усени в разговори. Излишно бе да ги подкачам за миналото, настоящето. Има неща, които се проумяват от поглед. За тях не е нужно да се разпитва. Но те ме гледат с такива очи. Чувствам как искат да ги запиркат. Не могат да ги отгине, застояват се при тях. И оживяват спомени, събития, години.

* * *

Казват, че, който не е изпитал нуждата, не може да познае щастие. Та то не е птица — само да долети. Много честни, смели мъже от Долна Липница са довели за него. Те са разбиратели, че щастие е на страната на оня, който върви срещу бурята.

Идеите на социализма бързо проникват в Долна Липница. На площада често е говорил пламенният трибун, съратникът на Тодор Вълков — Никола Габ-

ровски. Бедните хора слушали в захлас неговите огнени слогана и никак по-леко ставало на душите им.

Завършила Първата световна война. Завършат се от фронта войниците, познали ужаса на войната, на смъртта. А от север сякаш достигало ехото на Октомври. В това барутно време фронтговците Петър Панайотов Калинов, Петър Генев, Богдан Петков, Панайот Иванов Минчев, Харизан Маринов Габров, Коста Божанов Радев създават партийната организация в селото. Скоро тя бързо нараства. В навечерието на Деветоюнския преврат тя вече наброява 100 члена. Голямо е нейното влияние в селото, в района. Затова и никак е естествено е, че през 1927 година тук е Районният комитет на Работническата партия.

През 1930 година, по предложение на Петко Напетов, за Долна Липница се е подготвяла окръжна конференция на Работническата партия.

Било е 11 април. Хубава пролетна вечер. В клуба се събират около 30 души — инициативният комитет от селото за конференцията. Разbral това, кметът Димитър Андреев заключил клуба отвън, сигнализирал в Павликени. Скоро полицията идват пияни, жадни за кръв, за мст. Като видял беззащитните хора в клуба, полицейски пристав Иван Вълчев с пиянски глас изкомандувал: „Готови за стрелба. Стреляй по месо. Огън, бий!“

Пушечните изстрели раздрали нощната тишина. Налягащите на пода тридесет души сякаш не са искали да повярват, че това е истина. Но отгън продължавали още да стрелят. Иван Вълчев извадил пистолета си, насочил го надолу, стрелял няколко пъти.

Над притихналото село влязла мъката. Само кметът и стовористите потривали доволно ръце.

(Следва на 4 стр.)

ПЕСЕННА ВЪЗХВАЛА НА СВОБОДАТА

ОКРЪЖНИЯТ ФЕСТИВАЛ НА МУЗИКАЛНАТА И ТАНЦОВАТА САМОДЕЙНОСТ ЗАВЪРШИ НАД 3000 САМОДЕЙЦИ МЕРИХА СИЛИ, КОИЩЕ УЧАСТВУВАТ В ЗОНАЛНИЯ ПРЕГЛЕД?

Три дена продължи чудесният празник на музикалните и танцовите състави от окръга. Три дена към салона на Дома на народната армия във Велико Търново се стича

ше народ, за да отпие глътка от едно самотно изкуство. Хубава възхваля на свободата беше този многодневен празник на самодейците-танцьори и певци. Над 3000 души минаха през сцената и мериха сили за право на участие в зоналния преглед, който ще се състои във Велико Търново през май тази година. Приятните изненади бяха много, а емоциите — един не прекъснат прилив, който плискаше от сцената, заливаха са лона с багрилите на народните носии, със звучността и топлинелше сърцата с приятни чувства.

Много са съставите, които са направили сериозна крачка напред от онова, което знаеа за тях. Личеше сериозната подготовка на всички за този

(Следва на 4 стр.)

ПОД ШЕФСТВОТО НА в. „БОРБА“

С КУПАТА „ИВАИЛО“ — ЛЕКОАТЛЕТИТЕ НА СЛИВЕН

За втори път републиканският крос за купата „Ивайло“, който се провежда под шефството на в. „Борба“, събра в неделя на древния хълм Света гора край Велико Търново цвта на родната лека атлетика в средните и дългите бягания. За да преминат силите в това отговорно състезание, което е последна проверка на подготовката и спортната форма на лекоатлетите пред Републиканския крос в София, дойдоха близо 400 състезатели от 27 отбора. Стойността на тазгодишното издание на кроса се повишаваше чувствително, защото той се провежда в чест на 25-годишнината на свободата и класираните се в него девойки и юноши старша възраст — до 15 място, младежи и жени — до 8 място и мъже — до 6 място се включваха в разширения състав на националния отбор, който се подготвя за Балканския крос в Скопие.

Наред със спортно-техническата, кросът има и друга цел — възпитателна. Участието в това състезание, което е посветено на юнаците български син Ивайло, водач на първото в Европа селско антифеодално въстание, е символично преклонение пред подвига на Делето, изказ на пламенно родолюбие — тези най-характерни черти на младото поколение в Велико Търново и

най-подходящият декор за една такава високотрибуна проява.

„Мъглата не попречи нито на състезателите, нито на любителите на леката атлетика, които в неделната сутрин възникна в родната глътка на асфалтираното площадче пред ресторанта „Света гора“. Отборите се строиват за тържественото откриване на кроса. Тук са представителите на четирите софийски дружества — „Левски — Спартак“, ЦСКА „Септемврийско знаме“, ЖСК „Славия“, „Академик“, на Сливен, Ямбол, на „Черно море“ — Варна и „Черноморец“ — Бургас, на „Тракия“ — Пловдив и „Локомотив“ — Бургас, на Силистра и Кюстендана, на Плевен и Хасково, на Велико Търново и още много други. Пред строем излизат официалните лица, сред които са Димитър Петров, първи секретар на Градския комитет на Партията във Велико Търново, и инж. Недялко Калпакичев, председател на изпълкома на Градския народен съвет. Първият секретар на Градския комитет на Комсомола Драгич Драгичев се обръща към участниците в кроса с пламенно слово.

След приветствието участниците в кроса, начело с фанфарната музика на училище „И. И. Вапцаров“, се отправиха към паметника на падналите край града в Освободителната война руски войни. Там от името на участниците в състезанието психотърновските състезатели Светла Златева и Петър Колев поднесоха венци.

Предстартовата треска. На бялата линия застават близо 40 състезатели. Това са девойки млада възраст, 10 и то ще пробягат 1000 метра... Изстрел. Групата потегля в пакет, но още след първите стотина метра напред се откъсват няколко момичета, сред които е и представителката на Великотърновски окръг, ученичката от Политехническата гимназия в Горна Оряховица Ваня Христова. Дълго време тя бе на втора позиция, но в последните метри като че ли не е достигнала сили и тя „изпусна“ дори и третото място. В тази дисциплина победи Гюслерем Исманлова (Силистра) с време 3.37.7 мин., втора бе Ганка Илиева (Ямбол) — 3.48.7 мин., а трета — Иванка Емилианова (Толбухин) — 3.51.5 минути. Ваня Христова остана четвърта, само на 6 десети от секундата след третата състезателка. Нейното време

е 3.52.1 минути. Другите наши представители — Атанаска Радникова и Нена Георгиева, се класираха съответно на 20 и 27 място. Отборно в дисциплината спечелиха състезателите на Силистра — 9 точки, а с равен брой точки — 11, се класираха представителите на Ямбол и „Левски — Спартак“, които разделиха второ и трето място... 5. Велико Търново — 24 т.

В дисциплината 2000 м. за юноши младша възраст много оспорвана борба водиха Генчо Иванов (Стара Загора) и Иван Лесов (Тракия-Пловдив). С по-добър финален спринт, Генчо Иванов бе първ с време 6.48 мин., пред Иван Лесов — 6.48.1 мин. На трето място се класира Мончо Маринов (Плевен) — 6.57.2 минути. В тази дисциплина извън класираното участва 12-годишният Рачко Борисов, син на известния състезател Венцислав Борисов. Той остави след себе си някоя от баковците. Най-

(Следва на 4 стр.)

Читалищната сграда в Горна Липница.

ПОЧИТ КЪМ ДЕЛОТО НА КОНСТАНТИН-КИРИЛ

Снощи в аудитория № 1 на Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ се състоя тържествено събрание, посветено на 1100-годишнината от смъртта на Константин-Кирил.

На тържественото събрание присъстваха и секретарят на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, ректорът на института проф. д-р Георги Димов, първият секретар на Градския комитет на БКП Димитър Петров, преподаватели, служители и студенти.

Доклад за живота и делото на създателя на славянската пис-

меност и книжнина изнесе старши асистентът Христо Коларов. Той подчерта, че в периода през IX век, когато господства ка нонит, да се създаде писменост на един говорим народен език е революционен акт.

Тържествената вечер завърши с богата програма, изпълнена от самодейни състави при Културния клуб на великотърновските студенти.

И. ПЕТРОВ

УНГАРСКИ ПАРТИЙНИ ГЕЙМИ

ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

В старата българска столица вчера гостува делегация на Централния комитет на Унгарската работническа социалистическа партия, водена от члена на ЦК и първи секретар на Областния комитет в град Фейер, Карой Херцег.

Унгарските партийни дейци имаха среща в Окръжния комитет на Партията със секретарите на Окръжния комитет. Първият секретар на комитета Йордан Костов запозна гостите с икономическия облик на окръга и с проблемите на социалистическото строителство в промишлеността и селското стопанство.

Членовете на делегацията проявиха интерес към въпросите на научната организация на труда, производството и управлението и на новата система на ръководство. По тези въпроси и за инициативите на Окръжния партиен комитет говори Димитър Стоянов.

Песен мила, песен родна!

Сн.: П. ИЛИЕВ

Заместник-главният редактор на в. „Борба“ — Илия Манев до-здравява гостите-посетители на купата.

ОПОЗНАЙ РОДИНАТА, ЗА ДА Я ОБИКНЕШ!

Това е призив за познаване, за любов, за защита на родината. Днес ние не можем да си представим нашето училище без екскурзионно-туристическата дейност, която вече става неразделна част от учебната и възпитателната работа.

С организирането и провеждането на Димитровските експедиции ние осъществяваме високопатриотични задачи. Те внасят по-голяма целенасоченост и по-бogatо съдържание в екскурзионно-туристическата дейност с учениците, създават условия за по-пълна изява на тяхната самонаимчива и самодейност.

Задачите, които ни постави Четвъртата Димитровска експедиция — да се опознаят родният край и обновената ни родина, културният и икономически живот, нейните трудови хора и героичните им дела, бяха изпълнени достойно от повечето отряди в окръга. Участниците в експедициите никога няма да забравят онагледените беседи по патриотизъм и затрогващото другарство, родено сред природата. Много са материалите, които обогатиха пионерските и комсомолските стаи, както и училищните музейни събирки. Експедициите вляха ново съдържание в живота на младежките организации в училищата. И нещо повече — задачи те на експедиционните отряди се поеха от всички учащи се.

Нашата родина се готви за посрещане славния юбилей на свободата. За този светъл празник разгръщат скромните си сили и учащите се. На него те ще посветят най-хубавите си дела. Дарове от сърце ще бъдат те.

Коста ДЪРВЕНОВ
яв. отдел „Екскурзионно-туристически“ при Окръжния пионерски дом

ДИМИТРОВСКИТЕ ЕКСПЕДИЦИИ — ШКОЛА ЗА ВЪЗПИТАНИЕ

Надка СИМЕОНОВА, зам.-директор на училище „Д. Благоев“ — Свищов:

При изграждането на експедиционните отряди за Четвъртата Димитровска експедиция в нашата дружина пет от тях си избраха темата: „По пътищата и местата на бойната дружба“ и два: — „Сиянието на Октомври“. Ето какви задачи на пример са записани в плана на отряда от VII „в“ клас: „Да изучим събитията, свързани с Руско-турската война и нашия град; да посетим и се запознаем с местата, където са станали най-големите сражения по време на Освободителната война; съберем материали да се оформят в табла, които да се използват за нуждите на обучението по история“. Предвижда се и каква дейност ще се извърши, какви форми на работа ще се използват, определят се обектите, които ще се посетят, какви материали да се съберат.

Не остана нито един от отряда без конкретна задача. За почнаха срещи с музейни ра-

ботници, издирвания на документи. В читалищната и народната библиотека в града бяха намерени сведения за свещовци, помагали на руската армия, за посрещането на освободителите в Свищов. Завърза се и кореспонденция с други институти в страната, Съветския съюз и Румъния. Така беше осигурена връзка с музея в Одееса, с едно училище в Зимнич и др. Състояха се срещи и с близки на опълченци.

Другата страна на проучвателната работа бяха екскурзиите по пътя на руската армия. С голямо увлечение се събираха и публикуваните материали в ежедневния и периодичния печат.

Във връзка с темата са провеждани и редица културно-масови инициативи.

Иван ЧИВЧИБАШИЕВ, ръководител на отряд „Аврора“ в училище „Хр. Ботев“ — Велико Търново:

Нашият отряд работи по темата: „Сиянието на Октомври“. За проучване бяха поставени следните въпроси: „Къде и как в родния край са проникнали първите сведения за избухването на Великата октомврийска социалистическа революция?“, „Кои са основателите на марксистическото кръжичко и БРСДП във Велико Търново?“, за участието на партийните организации в изборите преди 9. IX. 1944 г.; за участието от родния край във Войнишкото въстание и юнските и септемврийски събития от 1923 г.; за борбата против капитализма и фашизма; за основателите на РМС и други.

По някои от въпросите започна индивидуална, а по други колективна работа.

Задачата беше голяма, макар и да се отнасяше за един тригодишен период. Необходима беше близка помощ. И учениците винаги я имаха от страна на учителите-специалисти, особено от учителя по история Петър Узунов.

Направеното е много. То започна от беседите, от литературните източници. Наложиха се и кореспонденцията. Очакванията ни бяха надминати. Чест за отряда са редицата снимки на граждани от окръга, участващи във Великата октомврийска социалистическа революция, на партийни дейатели в многогодишната съпротивителна борба, на ремисни-политизаторници и др., както и писмата от първия съветски офицер, влязъл във Велико Търново на 11 септември 1944 г., Васил Гавура, на октомврийците — Александър Стоев, Стефан Шарков. Състояха се много срещи. Посетения бяха много исторически места у нас.

Всички събрани материали пионерите предадоха на съответните институти, откъдето получиха благодарствени писма.

СВЕТЛИ ОБРАЗИ

Басил Левски

ничка грижа“.

Днес нашият народ има осъществена тази мечта на Апостола. Неговата „свята и чиста република“ е живо дело — Народна република България.

... ако спечеля, печеля за цял народ — ако изгубя, губя само себе си. . .“

(Из писмо на Левски до Панайот Хитов — 1868 г.)

... И най-често трябва да се съветваме ние, дейците, като спазим един другиму грешките си. Защото всеки бърка, па не може да се съвземе. На драго сърце трябва да обичаме онзи, който ни покаже грешката, и нека той ни е наш приятел. . .“

(Из писмо на Левски до Филип Тотю — 1871 г.)

На 19 февруари 1873 година спря да тупти едно сърце, преглътно с любов към родината и народа — на апостола на нашето национално революционно движение — Васил Левски, роден през 1837 година в гр. Карлово. Неговият живот е светъл пример на родолюбие, отдаден докрай на борбата за освобождение.

Свободата е „най-светлата работа за човека, казва Левски в едно свое писмо, и от рождението до смъртта му трябва да бъде неговата ед-

Обявява конкурс за най-редовно сътрудничество с материали из живота в училищата пред славния четвъртвековен юбилей на свободата и най-хубаво написани материали по случки и събития, свързани с борбата против фашизма и капитализма и строителството на социализма в нашия край.

На най-добрите ще бъдат раздадени награди.

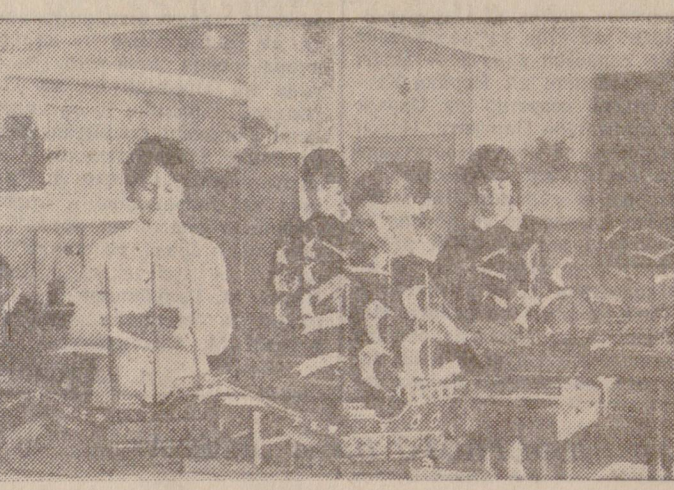
В конкурса могат да участвуват само ученици. Материалите да се изпращат на адрес: Велико Търново, ул. „Басил Левски“ № 9, редакция на вестник „Борба“ за „Потомък“.

Конкурсът започва от 1 март и ще приключи на 1 август.

ПОТОМЪК

ПОТОМЪК

ПОТОМЪК

Производство на „кораби“ за Швеция — играчки, предназначени наистина за тази северна страна, които се изработват в часовете по трудово обучение в у-ще „П. Р. Славейков“ — Велико Търново.

Снимка: Др. БЕЛЕВ

Земля, пълна с добрини

София — площад Народно събрание с паметника на цар Освободител. Снимка: Н. КАЧАКОВ

АДРЕСИ ЗА СССР

Белгород — 10, ул. I централна, дом 7 — Валуевской Марии С. (на 19 години). Поповой Ольге Из. (на 17 години).

Белгород — 10, ул. I централна, дом 7 — Подосиновской Анне (на 18 години).

Белгородская область, г. Шебекино, ул. Московская 9, кв. 13 — Деркачевой Ангелике (на 18 години).

Белгородская область, Шебекинский район, Стариковский с/с с. Протопоповка — Ковалев Григорий.

Белгородская область, Шебекинский район, с. Стариково — Сопотовой Антонины.

Белгородская область, Шебекинский район, с. Протопоповка, ул. Садовая 14 — Кириченко Валентина, уч. 8 класс.

Белгородская область, Шебекинский район, Стариковский с/с с. Протопоповка — Куделенко Нине К., уч. 6 класс.

Белгородская область, Шебекинский район, Стариковский с/с с. Стариково, ул. В. И. Ленина, дом 33 — Бондаревой Лиде, уч. 5 класс.

Белгородская область, Шебекинский район, Стариковское почтовое отделение, с. II Цепляево — Заводова Татьяна Семеновна, уч. 9 класс.

ЗАБАВЕН КЪТ

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ...

● Голяма част от енергията, която организъмът получава при храненето, се отделя във вид на топлина. За едно деценоушце, намирайки се в пълен покой, тялото на възрастния човек отделя толкова топлина, че с нея могат да се загреят 3 тона вода с един градус, или 30 литра вода — на 100 градуса.

● Освен за топлина и строителство дървесината маса се използва за получаване на вишен спирт, камфор, аспирин, изкуствена вата, креозит, много бои, лакове, етилов спирт, ацетон, формалин, дървена захар, пластмаси и др. От един кубически метър дървесина се получават 200 кг целулоза, от която пак може да се получи 160 кг изкуствена вата, а от нея да се произведат: 4000 чифта чорапи или 1500 метра плат. Това се равнява на памук, добит от 5 декара, или коприна — от 300 000 паикули.

● Колбрито е единствената птичка в света, която може да виси неподвижно във въздуха и даже да лети със заден ход.

● Елмазът е 1000 пъти по-твърд от кварца и 150 пъти от корунда. С него могат да се обработват и най-твърдите сплави.

● Най-старата географска карта представлява елипсена табличка, върху която са изобразени районите, облагани с данъци. Тази карта се отнася към 2200 година преди нашата ера. Тя се пази в Истанбулския музей.

● Преди 70 000 000 години голяма част от днешната Сахара е била дъно на море. Нейното възвишение Ахаар и планината Джебелет са преграждали пътя на водата. Тази вода се е запазила и до днес в езерото Чад.

● Растенията заемат значително място за получаване на лекарствени средства в съвременната научна медицина. Така от 100 000 медикаменти, които сега се произвеждат и се използват в целия свят, около 40 000 са от растителен произход.

● За най-голямо небесно тяло трябва да се счита спътникът на двойната звезда Епсилон в съзвездие Колар. Тази звезда, светеща с невидима за очите инфрачервена светлина, има диаметър 3 840 000 000 км. В нея свободно може да се вмести орбитата на Сатурн. Самолет, летящ със скорост 800 км/ч би обиколил тази звезда за 1721 години.

ЗАДАЧА

Попитайки Петьо на колко години е баща му, а той отговорил: „Аз съм три пъти по-възрастен от сестра си. Като се съберат моите години с годините на татко ми, получава се числото 50. На колко години е всеки от тях?“

ПРЕД ЮБИЛЕЯ НА СВОБОДАТА

В чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България шестокласниците от нашето училище организираха турнир на тема: „Какво знаем за Горнооряховския партизански отряд“, на който присъствуваха дружинни ръководители от окръга.

Четириете участващи отбора бяха подготвени отлично. На първо място се нареди отборът от VI „а“ клас.

Ели СЯРОВА
уч. от Второ основно у-ще — Горна Оряховица

По инициатива на VII „б“ клас в нашето училище се състоя среща с бившия партизанин, полковник Константин Павловски. Неговият разказ за тежкото положение на народа в годините на фашисткия гнет, за живота и борбата на партизаниите ни караше да затанем дъх.

Слушахме с внимание и пред нас оживяваха мигове на доблест и саможертва в името на родината.

Илияна ИЛИЕВА
уч. от у-ще „Н. И. Вапцаров“ — Велико Търново

Вести от училищата

РЕЦИТАЛ, посветен на славната 25-годишнина на свободата, се проведе в Павлиненското основно училище. В него участвуваха всички класове от V до VIII клас.

РАЗГОВОР на тема: „Да се учим от техния пример!“ — за живота и делото на героите-немцисти, организираха учениците от осмите класове в с. Кесарево, които се подготвят за встъпване в редовете на Комсомола.

ИЗЛЕТ в местността Карта-ла, където със ски и шейни прекараха един незабравим полуден, проведоха учениците от училище „Н. И. Вапцаров“ — Велико Търново.

„ПТИЦЕТЕ ЛЕЯТ ПО ДВЕ“, пиеса от Боян Балабанов, представи за учащите се младежкият самодеен театър при народно читалище „Напредък“ — Горна Оряховица.

КОНЦЕРТ за учащите се от Езикова гимназия — Велико

ТАКА БИ ПОСТЪПИЛ ВСЕКИ ПИОНЕР

Беше студена зима утрин. Отпах за покупки. Когато стигнал до чешмата, видя стара жена. Тя носеше две големи дамаджани. Не можеше да ѝ помогна. Дано само не закъснее за училище! — помислих си. Взех дамаджаните и ги занесох до къщата на старата жена. Не бях закъсняла и за училище.

Цена ЕНЧЕВА
ученичка от у-ще „Вичо Грънчаров“ — Горна Оряховица

До нас живее баба Йорданка. Тя е стара и болна жена. Един ден, като се връщах от училище, видях баба Йорданка да се връща и пазар с пълна чанта. Помогих ѝ да ѝ помогна и двете продължихме до дома ѝ.

Нали така трябва да постъпват пионерите!

Ани МАРИНОВА
ученичка от Второ основно у-ще — Горна Оряховица

Кои са решили задачата в бой 8 на „Потомък“

Асенка Ст. Димитрова от с. Карансево; Димитър Ат. Петков, Стоян Т. Симеонов, Валентин Тодоров Йорданов от гр. Полски Тръмбеш; Паука Кирилова Обретенова, Ангел Мончев Мънчов от с. Сухиндол; Васил Христо Манев, Румен П. Рачев, Красимира Йорданова Кюрдимова, Георги и Стефан Владова, Гошо Димитров от Горна Оряховица; Димитър Пенчев Божанова от Павликени; Светла Борисова Атанасова от с. Бяла черква; Росица Колева Иванова, Димитър Петков Съев от с. Килифарево; Рука Станчева Николова, Свещалина Маринова Георгиева от с. Стражица; Пенка Кръстева, Георги Иван Станев от с. Самоволене; Б. Ботев, Радослав Д. Костов от с. Долна Оряховица; Иван Ив. Димов, Мило Върбанов Попов от с. Драганово; Кръстю Йорданов Гушев от с. Ресен; С. Кушев от с. Крушево; Йордан Иванов Бакалов от с. Патреш; Иван Генев от с. Джузюница; Ганка Рачева Георгиева от с. Нова Върбовка; Маргарита Борисова Христова от с. Недак; Георги Иванов Георгиев, Румена Маринова Недакова, Галина Атанасова Кънчева, Катя

Христова Йонкова, Васко Величков Радев, Галя Пенчева Мерджанова от с. Дъсково; Йордан Стефанов Камбуров от с. Сушица; Димитър Александров Димитров от с. Кущина; Русанка Иванова Генчева от с. Балван; Илия Йорданов от с. Козловец; Пролетина Радева Мирчева от с. Камен; Стефко Пенчев Иванов от гр. Свищов; Димитър Костадинов Боянов от гр. Лясковец; Марийка Николова Димитрова от с. Иванча; Йорданка Кирилова Карова от с. Правда; Димитринка Енчева Добрева, Атанас Иванов Пасичиров от с. Лозен; ученици от IV кл. — с. Първомайци; Марин Любенов Чолаков от с. Росно; Иванка Йорданова Манасова, Цветанка Атанасова Станкова от с. П. Сеновец; Монка Якова Танева от с. Вардим; Елена Георгиева Иванова от с. Горна Студена; Маргаритка Ив. Крумова, Галина Кръстева Солакова, Христина Дим. Минчева от с. Николю; Христо Дим. Къндев от гр. Тетевен; Галина Костадинова Боева от гр. Плевен; Цвятко Стефанов Пенев от гр. Русе; Тотка Маринова Стоянова от гр. Габрово; Пенчо Боянов Съев, Красимира Губерко-

ва, Стефка Симеонова, Антоанна Съева, Дочка Стойкова, Стефка Тодорова, Емил Ив. Попов, Татяна Кирилова Христова, Петранка Георгиева Ангелова, Румена Ст. Цонева, Иван Николов Кирчев, Димитър Ангелов Радев — всички от гр. Велико Търново.

Съставил: Т. ТОДОРОВ

КОМУНИСТЪТ — ГОРЯЩ ФАКЕЛ

Всичко в хода на градската партийна конференция в Елена издваше онова хубаво чувство, обхващало делегатите още от момента, когато те влизаха в салона. Имаше какво да отчетат те, с какво да се гордеят.

В доклада, който прочете първият секретар на Градския комитет на БКП Стоян Буюклиев, бе обобщена многостранната дейност на комунистите през последните две години, подемът, обхващан от трудовите колективи, онези промени, настъпили в града, които сега пораждаха гордостта.

В град Елена вече се създаде нов отрасъл на промишлеността — машинен завод за ремаркета, машинно-тракторно предприятие, цехове на ДИП „Деню Георгиев“ и „Аврам Стоянов“. Разширява се индустриалното предприятие за училищна мебел и пособия, Градският промишлен комбинат и други предприятия. Внесоха се подобрения в оборудването и модернизирани на наличната техника, в усъвършенстване на технологията и организацията на производството, която се поставя все по-здраво на научна основа. Предстои изграждането на завод за строително и специално техническо стъкло. Скоро градът ще се свърже с околните селища с железопътна линия, с пътна магистрала. Само за периода 1965—1968 година основните фондове на окръга са нараснали с 26,8 на сто, а за основните предприятия на Елена, без филиалите — с 55,4 на сто. В предприятията на държавната и кооперативната промишленост сега са заети над 2400 души.

Това именно пораждаше онова хубаво настроение, обхващало делегатите. И все пак в техните изказвания липсваше самоуспокоението от постигнатото. Някои от тях говориха като за грижени стопани. Те правеха дълбочен икономически анализ на стопанската дейност, с лекота бравеха с много цифри, говореха уверено за бъдещето. Колко са израснали кадрите на партийната организация, те вървят в крак с новото, с изискванията, които поставя Юлският пленум. И това е най-радостното то, най-хубавото.

От трибуната прозвучаха и някои тревожни нотки. Председателят на местния съвет на

профсъюзите Йордан Ковачев се спира на слабости в движението за комунистически труд. Мероприятия се приемат много, но в някои случаи те не са до степен ефективни, не съдействуват с пълна сила за възпитанието на работниците. Нерешен проблем е и трудовата дисциплина.

На този проблем обърна внимание и другарят Росен Петров — кандидат-член на Централния комитет на БКП, главен редактор на списание „Политическа просвета“. Дълбоко грешат онези стопански дейци, казва той, които гледат на предприятията само като на сгради и машини, а забравят, че в тях работят хора. Те имат своя психика, чувстват, духовни интереси. От тях, от настроението им в момента зависи и пълното използване на капацитета на машините, качеството на продукцията. Затова, подчерта другарят Петров, Юлският пленум постави изискването — стопанският ръководител да бъде възпитател, да съдействува за повишаване съзнателността, активността на работниците.

В работата на конференцията взе участие и другарят Йордан Костов — първи секретар на Окръжния комитет на БКП.

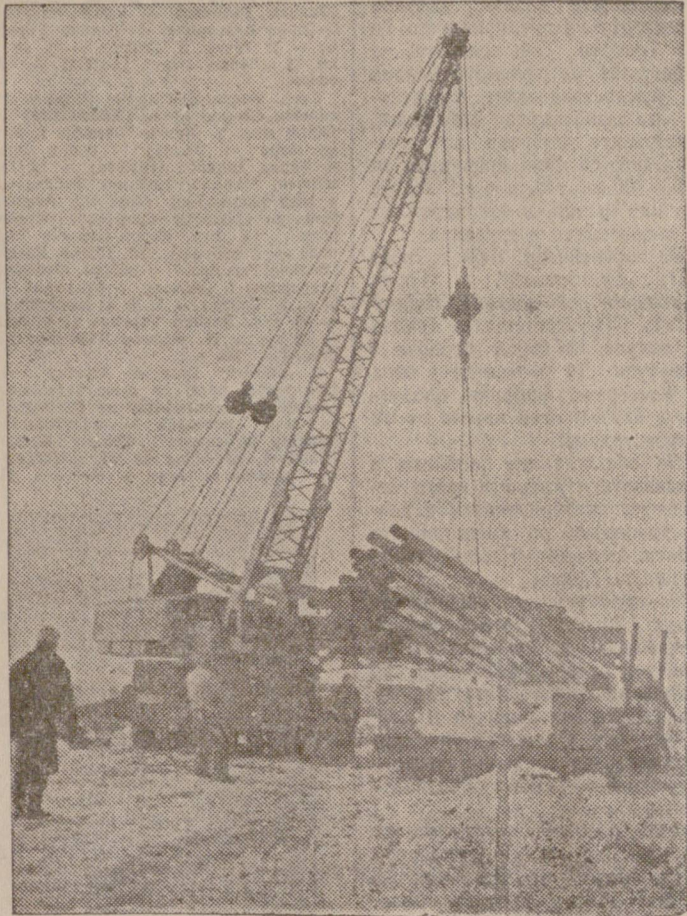
Конференцията показа — под черта той, политическия, културния ръст на кадрите на партийната организация. Той препоръча на Градския комитет на Партията занапред да проявява по-голям контрол над партийните и стопанските органи в предприятията, за по-добро използване на основните средства за висока ефективност на всички отрасли. Необходимо е да продължи работата за стабилизирани на съществувашите предприятия. По-голям трябва да бъде и контролът за повишаване квалификацията на работниците, за издигане на тяхното съзнание, за създаване обстановка на непримиримост към бракоразводите. Голяма роля в това от значение ще изиграе Саратовската система, която от 1970 година трябва да бъде приложена във всички предприятия.

След това първият секретар на Окръжния комитет на БКП говори за нуждата от по-нататъшното повишаване производителността на труда. Погрешно

ще бъде, ако смятаме, каза той, че с направените комплексни изследвания и критичния анализ, с изпълнение на приетите мероприятия решаваме въпроса за въвеждането на научна организация на производството, труда и управлението. Това не е кампанията задача, а процес, който ще продължи и в бъдеще. Той направи обобщен анализ на причините за някои неблагоприятни в Държавното земеделско стопанство, даде ценни препоръки.

Другарят Костов подчерта, че комунистът, за да води след себе си другите, трябва да бъде като горящ факел, излъчващ светлина, топлина и любов.

П. ДИМИТРОВ

На строежа на Химкомбината край Свищов групата на Иван Ташев, обслужваща шестнадесетонния кран, въпреки лошите атмосферни условия нито за миг не преустанови разтоварването на тръби за щепелния завод.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

НАПРЕГНАТ, ПЛОДОТВОРЕН ПЕРИОД

Годишната отчетно-изборна конференция на градската партийна организация в Павликени, която се състоя в сряда, идваше като естествен резултат от един изключително напрегнат, динамичен и плодотворен период от две години — 1967 и 1968 г. Това беше разговор на Градския партийен комитет с редовите и ръководните комунисти от района на изключително високо равнище. И той ни навежда на два основни извода. Първо, че под ръководството на Партията е извършена огромна съзнателна работа за превръщане на града в промишлен център. И второ, че в състава на ръководните кадри е възлязло свежо изпълнение от

млади и талантливи специалисти — инженери, икономисти, агрономи, научни работници и други.

Докладът, прочетен от първия секретар Никола Василев, с вещина и критичен анализ третира проблемите, свързани с икономическото развитие на общината, партийно-политическата, идеологическата и организаторската дейност на градската партийна организация.

Кое направи тук най-силно впечатление, кое изпълва с чувство на гордост, на достойнство? Решителният, ускореният темп на промишлено строителство. Изгражда се завод „Заря“ за джанти, едно от най-модерните от този вид предприятия в нашия социалистически лагер, с оборудване на световно равнище. Разширяват се и реконструират и други предприятия. Изгражда се предприятие за хидромелиоративни машини. Открит е фабричен за хартиени опаковки. В проект са още няколко фабрики и заводи.

През последните години промишленото производство в Павликени, с предимство на машиностроенето, постигна ръст надвишаващ 6—7 пъти селското стопанство. Решен е и един голям социален проблем — осигурена е пълна заетост на работоспособното население в града. Нещо повече, сега изниква друг проблем — за бурно развиващата се промишленост да се осигури необходимата и квалифицирана работна ръка. Да се осигури подходящи битови условия.

Павликени е и център на селскостопанско производство. Кооперативът разполага с повече от 70 000 дка плодородна земя, от която около 70 процента са под полив. Но изниква въпросът — развива ли се селското стопанство с нужните темпове като интензивен и рентабилен отрасъл в икономиката на района. Наистина, Павликениското стопанство постигна големи резултати и застана в групата на челните. В отделни сектори завоюва на национални първенства. Но това е вече стара слава. Не може без тревога да не отбележим чувствителното изостанване ръста на общата продукция, спадането ръста на чистата продукция в сравнение с ръста на основните фондове. През последните две години себестойността на продукцията от двете основни култури — пшеницата и царевичата, се е увеличила близо два пъти и достига съответно 9,68 и 14,92 лв. за 100 кг. И това не може да се оправдае само с лошата 1968 година. Причините са по-дълбоки. Преди всичко тук технологическата дисциплина не е на нужната висота. Степента на механизация е незадоволителна. Едва в последно време се отавят вратите на комплексната механизация.

Да се каже, че Градският комитет не се е занимавал с този сектор, ще бъде съвсем несправедливо. Най-много от главоболията му е носил именно той. Но наред с многото мерки е било необходимо да се направят и някои кадрови промени и обновление, което едва тази година е сторено.

Конференцията прие творческа програма за действие. Тя предвижда не само доизграждането на икономическия облик на града и района, но и голяма и упорита работа за теоретическата и идейната подготовка на комунистите и решителен отпор на идеологическата диверсия на империализма.

В конференцията взеха участие и членът на ЦК на БКП и народен представител за района проф. Петко Кунин и кандидат членът на ЦК и секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов. В своето изказване другарят Стоянов подчерта, че наред с изграждането на голямата и модерна промишленост в града, ще трябва да се вземат и решителни мерки за подобряване на битовите условия на работниците от тези предприятия. Той обърна внимание за необходимостта от дисциплина в предприятията, за неупълнени работен ден. Препоръчва да се положат изключително големи грижи не само за производствената квалификация, но и за политическата подготовка на работниците.

Изхождайки от конкретното състояние на икономиката в района и равнището на идеологическата работа, проф. Петко Кунин направи ценни препоръки и предложения. Между другото той предложи да се въведе и в строителството гаранционни срокове. Заплашането в селското стопанство и в другите отрасли да става не на базата на количеството на произведената продукция, а въз основа на нейната реализация, което ще засили стремежа към повишаване на качеството.

Б. СТЕФАНОВА

Генчо МУСИНСКИ

Заговорът против

„Свръха“

Повестта разказва за подвизите на съветския разузнавач Иля Светлов, прекарал операцията на известния фашистки диверсант Ото Skorpen за ликвидиране на Сталин, Рузвелт и Чърчил по време на Техеранската конференция през 1943 г.

31

Всички усилия за милитаризиране на промишлеността могат да се окажат преждермени, ако не успеем да провалим преговорите между Франция и Русия за сключване между европейските държави на договор за взаимна гаранция по отношение границите в Източна Европа.

— Но какво може да направим, шом френското правителство поддържа тази идея? — попита Шмунд.

— Тук всички средства могат да бъдат употребени — дълбокомислено забеляза Вермерен.

— Е, шом е тъй... — усмихна се Шемел.

От съседната стая излезе Елза.

— Добър вечер — кимна тя с усмивка на Иля. — Всички наши разговори, господа, са все за танкове, за пактове, за война. Разбирам, мъже сте, обичате подобни разговори. Но защо забравяте, че тук има и жени. Имам една хубава идея: какво ще кажете, ако всички отидем в петък на опера? В новия оперен театър сега играят „Кармен“, ще пеят италианци.

— Прекрасна идея — подхвана Фридрих Халдер. — Заемам се да осигурия билети за ложа.

От опера се отказаха само Шмунд и Вили Шнел. Първият поради заетост в службата, а вторият — не се чувствувал добре.

Скоро Иля си замина. Искаше много да си побърби с Елза, но трябваше веднага да запише всичко чуто тук. А Шмунд изтърва в разговора ценни сведения.

Сутринта Иля написа картичка:

„Уважаеми хер Довгер, днес ден ще бъде в Берлин, искам да се отбия у Вас, пригответе със Ви отличен пушен бут“.

Иля не отиде в университета, а замина за гарата и се качи в първия заминаващ влак. След като пропътува няколко десетки километра, пусна картичката и се върна с първия обратен влак.

На връщане, още във влака, прочете съобщението във вестника за убийството на министъра на външните работи на Франция Барту, извършено на 9 октомври. Същият оня Барту, западен привърженик на сключването на Източния

32

пакт, който трябваше да попречи на агресивните планове на фашистите. Иля веднага си спомни казаното снощи от Паул Вермерен. Старият вълк всичко е знаел.

Изминаха два дни, а Довгер още не се обаждаше. Но все пак Иля бе сигурен, че срещата със свръхката ще се състои. Цели четири дълги години Иля бе чакал този момент. Кой и какъв е този Довгер? Русин? Немец? Ще могат ли да си поговорят задкулисно? Толкова дълго Иля нямаше с кого открито да поговори. Най-после в една късна неделна вечер телефонът позвъни. Иля скоочи. По нещо недоволно той веднага разбра — обажда се Макс Довгер.

— Намерил съм ви изключително рядък екземпляр от първото издание на „Майн кампф“, за което ме молихте в картичката си.

— Много ви благодаря — с трудно прикривана радост отговори Иля.

Едва ли някой би се усъмнил в искрено удоволствие на студента Валтер Шулиц, че ще притежава такъв рядък екземпляр на „Майн кампф“.

— Кога ще мога да получа книгата?

— Ако разполагате с време, за мен ще е удобно да ви я предам днес, например в десет часа вечерта, на автобусната спирка пред хотел „Империал“.

— Добре. Ще дойда там.

Ръмеше ситен дъжд и не се виждаше, като в мъгла. На автобусната спирка чакаше човек. По външен вид приличаше на среден чиновник или собственик на малък магазин. Възглас, с продълговато лице, бледен, изглеждаше болен. Присвилях където си очите, той старателно избърсваше с носна кърпа дебелите стъкла на очилата си. Под мишница държеше книга. Сърцето на Иля се разтупта. Това е Макс Довгер. Но той не направи никакъв опит да го започне. Иля също мълчеше. Когато пристигна автобусът, Довгер се обърна и, като се усмихна на Иля, влезе в кола. Иля го последва. Довгер се спира на задната площадка. Като се улови, че са се качили само двамата, зад автобуса няма друга кола, той протегна ръка на Иля и прошепна на руски:

33

— Имате поздрав от Николай Феодорович.

— Как е той? Скоро ли се виждате? — оживи се Иля, като чу името на човека, сърдечното отношение на когото не можеше да забрави.

— За съжаление последната ми среща с него бе преди вашата. Поздравите ги предадох по радиото.

— Как ме познахте? — попита Иля.

— Изпратиха ми вашата снимка. Посрещах ви на Мюнхенската гара, можах да ви видя и при преселването ви в Берлин. Взехте — каза Довгер, подавайки му книгата. — В нея ще намерите схема на връзките за всички случаи. Запомнете всичко и я унищожете. За сега няма нужда да се срещаме, а ако се наложи, в схемата е посочен начинът за това.

Иля предаде на Довгер първото си съобщение.

— Време е да тръгвам. — Довгер стисна ръката на Иля и слезе от автобуса.

След няколко спирки Иля също слезе и се върна в къщи с такси.

Отиде в стаята си и дълго разглежда схемата. В нея бе предвидена редовна връзка чрез скривалища, които бяха подробно описани, определени бяха дните и часовете, през които съобщенията можеха да се оставят в скривалищата, кога трябва да се вземат оттам; указана беше последователността за ползуването им. В схемата бе посочено, че на другия ден, след като съобщението бъде оставено в скривалището, по улицата, покрай къщата, в която живее Иля, в определен час трябва да мине Довгер или жена му. Това означава, че всичко е минало благополучно, съобщението е предадено в Москва.

Първият път Довгер трябваше да мине с жена си, за да може Иля да започне лицето й. Ако се налага да се остави или вземе от скривалището нещо екстрено, извън разписанието, допускаха се условни телефонни разговори по домашните им телефони.

В схемата бе посочено каква условна фраза трябва да се каже, за да се знае деня, часа и от кое скривалище трябва да се вземе задането или да се остави там съобщение.

В. „БОРБА“, стр. 3, бр. 21, 18. II, 1969 г.

КЪМ ИНТЕНЗИВНО РАЗВИТИЕ НА ИКОНОМИКАТА

Градската партийна организация в Полски Тръмбеш и всестранните успехи на града ★ Ако всички комунисти сме за пример... ★ За най-добрите през 1969 година — юбилейна грамота

Завършек на цялостния и дълбочен анализ на работата на партийната организация в гр. Полски Тръмбеш представяваше градската отчетно-изборна конференция, състояла се на 12 февруари т. г. Наред със 102 делегати и известно число гости — активни борци против капитализма и фашизма, и ръководни кадри от отделни предприятия — в работата на конференцията взе участие и секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев.

Основата, на която беше построена работата на конференцията, представяваше стремежът да се открие ръководната роля на Партията във всички сектори на живота в града. Изчерпателният доклад, изне-

сен от първия секретар на Градския комитет на БКП Григор Ефтимов, посочи редицата постижения и подложи на оценка извършеното през двете отчетни години по осъществяването на основното изискване на Деветия партиен конгрес за по-врат от екстензивно към интензивно развитие на икономиката. В резултат на творческата работа в редица предприятия, като ДМЗ „Първи май“, ДИП „Странджа“ и други, в резултат на организирания силите на трудещите се, въпреки трудностите от суровата зима, планът за общата промишлена продукция е изпълнен 112,36 на сто, а производствена на труда достигна 105,37 на сто. През изтеклата 1968 година на 100 лева произ-

водство фондове е произведена продукция за 279 лева при 249 лева от предната година. С бързи темпове се обновява машинният парк, усвоено е ново производство в цеха на ДПЗХ „Трифон Саралиев“, в ДСП „Булгарплод“, ДИП „Странджа“. Сега обаче с голяма сериозност стои проблемът за пълното, най-рационално използване на производствените мощности. Решителни мерки в това отношение трябва да вземат повечето от производствените колективи в града.

Значителен ръст през изтеклата година бележи рационализаторството. Внедрени са 177 предложения с икономически ефект 422 000 лева. Под ръководството на партийната организация колективът на ДМЗ „Първи май“ усвои производството на зърносушилня СС-35 — плод на научно изобретение, от което има икономически ефект от 350 000 лева. С това още по-успешно се върви към решаване проблема за механизация на работата в животновъдството, внедряването на която ще облекчи труда на животновъдите от цялата страна.

Поредица са успехите и на предикт и в селското стопанство, строителството, търговията.

На конференцията се изтъкна, че все още не всички форми на масово-политическа работа се използват пълно, за да съдействуват за възпитанието на хората. С право тия въпроси залягнаха в решението, приети на конференцията.

Хубавото беше, че на конференцията комунистите разгледаха и успехите, и несполуките досега на основата на своята партийно-политическа работа като мощно средство за разгръщане силите и възможностите на всички трудещи се. Във връзка с това предмет на разговор стана и темата за личния пример на комуниста, за неговия собствен авторитет и авторитета на партийната организация. Серiously се постави и въпросът за възможностите на партий-

ните организации на научна основа да решават редицата проблеми на икономиката, възпитанието. Чрез доклада и станаха те изказвания на конференцията още веднъж се подчерта, че ключът към успехи в цялостната партийно-политическа работа, която има да осъществява градската организация, е стремежът комунистите да бъдат образец във всички посоки, за да увличат, да волят след себе си.

Другарят Кушев подчерта, че със задоволство трябва да се отбележи значителния икономически ръст на Полски Тръмбеш, постигнат след Деветия партиен конгрес в резултат именно на ръководната роля на Партията.

Той обаче се спира и на редица въпроси, които има да се решават още.

Вниманието особено трябва да се насочи към рационалното използване на производствените мощности и фондове, рационално използване на земята, усъвършенстване на развъдно-подобрителната работа в животновъдството, в работата с текущото в работната сила, за заздравяване на трудовата дисциплина. Говори за многото проблеми, които изникват с преминаването на петдесата работна седмица.

За решаването на всичко това от голямо значение е правилният стил на работа на партийната организация, принципността, личният пример на комунистите — всичко онова, което гарантира непоколебимата яра на трудещите се в партийната политика.

Той се спира и на конкретните задачи във връзка с 25-годишнината на социалистическата революция у нас — ликвидиране на всички последици от неблагоприятната сушава година, която отмина, достойното изпълнение на дадените обещания, уредяването на юбилейна грамота на Градския комитет на БКП.

Великотърновски хигиенно-епидемиологичен институт

Има следните вакантни длъжности:

Машинист-специалист II кат.	1
Медицински секретар	1
Зав. отд. „Социална хигиена“ със стаж по специалността над 7 години	1
Психолог	1
Икономист — с висше образование, специалност „статистика“	1
Ординатор лекар в отдел „Хигиена на бита“	1
Контролен специалист — инженер със специалност В и К и стаж над 5 години по специалността в отд. „Хигиена на бита“	1
Ординатор-лекари — в отд. „Епидемиологичен“	2
Ординатор-лекар в клон Свинцов	1
Заплати съгласно щатни таблици №№ 1, 3 и 26.	

Кандидатите да представят следните документи:

молба, диплома, характеристика, документи за трудов стаж и автобиография в срок до 15 дни след публикуване на настоящата обява.

КАКТО В ПРИКАЗКИТЕ...

(Продължение от 1 стр.)

В тази трагична вечер смърт е ранен преданият син на Долна Липница Христо Попов. Откаран в Павликени, той след няколко дни почива. На погребението му се стекло цялото село, хора от околните села. На ковчегата имало лента с надпис: „Всякога е бил верен на Партията“. Заклели се другарите му да отмъстят. Неговата смърт още повече сплотила жителите на селото около партийната организация. През 1932 година тя обединява в редовете си вече 150 души.

В много избори за общински съветници народният фронт в селото печели победи. Така под заглавие „Бляскава победа на трудовия фронт“ в „Ехо“, брой 191 от 14 ноември 1930 година, съобщава за успеха на Работническата партия в изборите за общински съветници и училищни настоятели в Долна Липница. Работническата партия е спечелила 426 гласа, сговорът — 133, коалицията — 142.

В друг брой на вестника от 1932 година четем: „Резултатите от изборите в Долна Липница са следните: Работническата партия — 312 гласа — 6 мандата; сговор — 230 гласа — 2 мандата; земеделци — 110 гласа; демократи — 98 гласа; социалисти — 44 гласа.“

Секретар РП: Анастас Кънев. Често в салона на читалището са ставали бурни публични събужания. Тук членовете на РМС изнасяли много песни, рецитирали стихове на Христо Ботев, Христо Смирненски. Не случайно буржоазната нарича салона „червеният клуб“.

Крепост става селото за милиони в нежеланите членове на Партията, на РМС. Тук често намират добър подслон секретарят на Окръжния комитет на Партията Петър Панайотов, членовете на Окръжния комитет на Партията Димитър Стойков, Христо Козлев, Димитър Д. Геров и много още. В домовете на ятаците Апостол Кръстев Кънев, Спиридон Харизанов, Иличев и други те винаги са намиращи сигурно убежище. Двама души от Долна Липница с оръжие в ръка, като членове на Горнооряховския партизански отряд, воеваха за свободата. Над 80 души са били в концентрационни лагери.

Разговарям сега с Апостол Кънев, Спиридон Харизанов. Бе седата с тях е интересна, увлекателна. Не само защото и двамата са така словоохотливи, а и защото има какво да разкажат. Те говорят за Христо Козлев и другите загинали партизани като за свои свидени синове. Очите им са наплетени със слези.

Последен път идва през декември, мисля, че беше към края на месеца — спомня си бай Спиридон за Христо Козлев. — Беше както винаги весел, жизнерадостен. И ако не бяха взели от селото пистолета, на който опускът бе повреден, не щеше така да се случи с него.

Партизаните са идвали в домовете им по няколко пъти в месеца. И никога външните врати за тях не са били заключени. Колко безсънни нощи са прекарвали, колко тревожни минути са преживели.

— Бях веднъж на нивата. Орях — спомня си бай Апостол. — В къщи оставих Димитър Стойков и още двама-трима. По едно време гледам откъм селото препуска конник. Наближи — познах го. Бе общинският служител. Идваше право срещу мене. Пребледнях. Искам да го попитам какво има а сякаш гласът ми не стига.

— Стана тя каквато стана — каза она.

Капки пот избиха по челото ми.

— Нощес — продължи конникът — някои са крали царевича. Та съм тръгнал сега да огледам. А в селото вече няколко

ко комисии ходят от къща на къща да търсят.

Изтръпнах. Ще отидат в къщи и всичко е свършено — ще ги открият. А оня, запалил цигара, не бърза. Впрягам воловете и как съм си отишъл, само аз си зная. Какви ли не мисли минаха през главата ми.

Всичко се разминало. Но колко такива моменти са изживели ятаците от Долна Липница. Те са минали през огъня на борбата. Издържали са, останали са чисти.

Свободата дойде. Минаха дни те на опиянението, на безмерната радост. А сега накъде, по какъв път. Никак не бе леко в тези години да се върви по този друг, който чертаеше Партията. И все пак през есента на 1947 година най-смелите в Долна Липница образуват кооперативно стопанство. Най-пламенните, най-големите мечтатели прокарват първата бразда на бъдещето. Колко трудно им е било съгласно по това — при образуването на стопанството тяхното богатство са били 3 коня и четири вола. Но в тези първи пионери на кооперативния строй имало такава вяра, полет на мечтите, та и най-големите трудности не са преградили устрема им.

За първи път долинлипишките кооператори виждат комбайн през 1951 година.

Отидохме да го посрещем чак зад Горна Липница — спомня си сега председателят на кооперативното стопанство Йордан Спиридонов. — Слязохме от каруцата и тръгнахме пеш след него.

Така членовете на управителния съвет, на партийното бюро придружават машината до селото.

— На утринта в местността Равнина сякаш че бе кацнала птица. Комбайнът бе разперил крила като за полет сред блока. Окичихме го с цветя, със знаме. От всички краища на селото дойдоха хора да го видят — тих е гласът на председателя. И аз чувствавам как се възвнува той в този момент, още един път преживява този незабравим миг.

Преди повече от двадесет години те започнаха с 3 коня. А сега кооперативното стопанство, което обединява хората от двесте общини Долна и Горна Липница, разполага с близо 20 коня, 102 трактора, много камioni, друг машинен инвентар.

Не звучи ли това като приказка!

— Бъдещето е на комплексната механизация — прекъсна мислите ми председателят. — А освободените от полето няма да ходят далече.

Бъдещето. Та то не е така далечно, като мечта. Ето, в Долна Липница вече има цех за палети. До края на годината тук ще работят 150 души. Като ластовички вече се завързват от Павликени, Полски Тръмбеш много работници. Градът вече няма много предимства. Тук, в селата, е така хубаво. Вече се знаят и имената на първите електроен지니어 — Маришка Димитрова, Митка Здравкова, Здравка Йорданова. Запомнете ги! Това са стопанките на новия

Една от многото къщи на кооператорите в Долна Липница

Новият кооперативен дом в Долна Липница

СРЕЩА С ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ НА ЗЕЛЕНЧУЦИ И ПЛОДОВЕ

Христо Попов

цех, бъдещата гордост на Долна Липница.

Бай Кольо Серафимов иска да ми покаже всичко. Води ме в читалището, в картинната галерия. Но най-интересното бе оставил за най-после.

Газим през дълбокия сняг. Пътека дотук още няма. Прокрачваме прага и навлизаме в света на старата Горна Липница. Тук, в селскостопанския музей (той още не е открит), от много снимки, предмети, дрехи, от цялата обстановка, на редба придобивам представа за живота, бита на хората в миналото. Гледам веялата, радото, сърпа, паламарката — основните оръдия на труда на нашия селянин преди двадесетина години. Сега вече не ги виждаме — хората ги хвърлиха на таваните, в музея са. Как бързо се променя битът, съзнанието на нашия селянин.

Председателят на Общинския народен съвет Велико Войнов ми дава една справка. Тя е характерна в много отношения. През годините на народната власт в селото са завършили повече и по-високо образование 147 души. Седемнадесет жители на селото имат леки коли, над 150 — мотори и мотоцикли. 190 — телевизори. Радиоапаратите да не ги броим — те са вече във всеки дом. В селото има 27 000 квадратни метра шосирани улици. 19 000 квадратни метра от тях са асфалтирани. Водоснабдени са почти всички домакинства.

В центъра на селото е построена такава читалищна сграда, на която биха завидели всички села в окръга. Скоро ще бъде открит и селскостопанският музей — засега единствен в страната. И оная, старата Горна Липница, остава само в спомените на по-старите, в музея.

Друго е селото днес, измениха се хората, замонаха се. Те вече не мислят с тревога за утрешния ден, гледат уверено напред, в бъдещето. Те знаят — всичко, каквото пожелаят — ще го постигнат.

Плодовете на Свободата — те се чувствуват навред. Тях виждаш в погледите на хората, в техните усмивки, в дръзновените им планове.

Делото на падналите живее. Тяхното знаме е в здрави ръце.

П. КАРИНАТОВ

ПОД ШЕФСТВОТО НА в. „БОРБА“

С КУПАТА „ИВАЙЛО“ — ЛЕКОАТЛЕТИТЕ НА СЛИВЕН

(Продължение от 1 стр.)

добре от великобългарските състезатели се представи Митко Точков, който зае 20 място. Общорно класиране: 1. София — окръг — 11 точки. 2. „Левски-Спартак“ (1 отбор) — 18 точки. 3. „Черно море“ (Вн) — 20 точки. 4. „Белико Търново“ (1 отбор) — 53 точки. 5. „Белико Търново“ (11 отбор) — 92 точки.

В групата на девойките старшият възраст стартираха нашите надежди в кроса — Светлана Златева и Кичка Гайдарова, които на миналогодишното състезание заеха първите две места сред девойките младина възраст. Известни тревоги създаваха консулгата на Светла, но тя преодола разстояние 1000-та метра и с време 3.31.6 мин. се класира отново първа. До последните 30-40 метра Кичка Гайдарова бе трета, но преди финала бе задминала. Второто място зае Ана Станева (Сливен) — 3.32.1 мин., а третото — Вихра Йотовска (с. Стрима, Пловдивско) — 3.40.1 мин. 5. Кичка Гайдарова (Белико Търново) — 3.41.6 мин. 11. Диана Ангелова (Белико Търново) — 3.40.0 мин. Общорно класиране: 1. Белико Търново — 17 точки. 2. Сливен — 42 точки. 3. „Черно море“ (Варна) — 43 точки.

Сред юношите старши възраст се наложиха Стефан Котев (Кюстенджа) — 13.37.0 мин. 2. Любчо Василев („Черно море“ — Варна) — 13.43.3 мин. 3. Тодор Тодоров (Шумен) — 13.47.9 мин. Миналогодишният победител в тази дисциплина (4000 м.) Анастас Иванчев („Левски-Спартак“) остана петти. 14. Дим. Колев (Белико Търново — 1 отбор). Общорно класиране: 1. „Левски-Спартак“ — 27 т. 2. Сливен — 31 т. 3. Кюстенджа — 39 т. 4. Белико Търново (1 отбор) — 49 т. 14. Белико Търново (11 отбор) — 146 т.

В „малкия“ крос на мъжете — 4000 метра, рамо до рамо застанаха няколко от „селищата“ на българската лека атлетика — заслужилите майстор на спорта Михаил Желев (Сливен), класирал се на последно място Олимпийски игри в Мексико и

в първостепенна дисциплина 3000 м с препятствия, майсторът на спорта Анастас Анастасов („Левски-Спартак“), българи шампион в дисциплината 1500 метра, Михаил Марков (ЦСКА „Септ. знаме“), национален състезател в бегинията на средни разстояния. Тази „тройка“ още след първите две обиколки взе аванс и разпредели медалите си. Между си медалите, 1. з. м. с. Михаил Желев (Сливен) — 12.38.0 мин. 2. м. с. Анастас Анастасов — 12.47.8 мин. 3. Михаил Марков — 12.55.2 мин. 19. Васил Копчев (Белико Търново). 20. Билио Билио (Белико Търново). 21. Борис Христов (Белико Търново). Общорно класиране: 1. Сливен — 17 т. 2. „Левски-Спартак“ — 17 т. 3. ЦСКА „Септ. знаме“ — 22 т. 4. Белико Търново — 40 точки. Очакваме с интерес дисциплината 6000 м. за младежи, която за първи път бе включена в програмата на състезанието. Убедителна победа спечели нашият „стар“ познат Петко Георгиев (Сливен), който миналата година се класира втори сред юношите старши възраст. Неговото време е 20.33.9 мин. втори бе неговият съотборник Динко Динев — 20.44.6 мин., а трети се класира великобългарският състезател Стефан Минчев, който сега отбоява военната си служба и се състезава от името на ЦСКА „Септ. знаме“ — 20.59.3 мин. 13. Илия Илиев (Белико Търново). 24. Велико Кичков (Белико Търново). Общорно класиране: 1. Сливен — 12 т. 2. ЦСКА „Септ. знаме“ — 21 т. 3. „ЖСК-Славия“ — 47 точки. 6. Белико Търново — 61 точки.

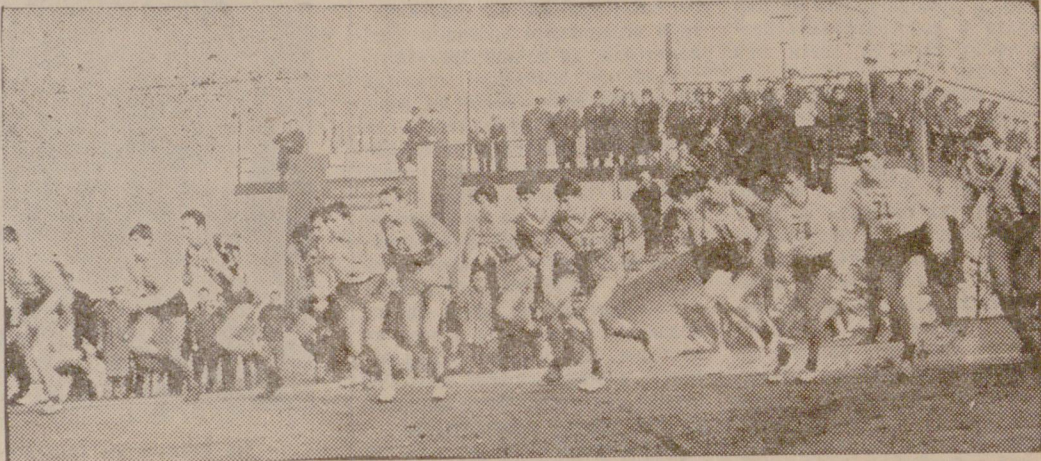
По 2000-метровия маршрут на жените се води изключително оспорна на борба. След първите 1000 метра напред бе тонка Петрова („Левски-Спартак“), следвана на 5-6 крачки от Василена Азмина (ЦСКА „Септ. знаме“) и балканската шампионка, майсторът на спорта Кипра Данаилова („ЖСК-Славия“). След преполовяването на втората обиколка начело излезе Азмина, която се задържа на първа позиция кажи-реки до самия финал. Но в последните 25-30 м. с. Кипра Данаилова с много воля и амбиция застигна Петрова, задмина я.

а на самия финал задмина и Азмина. Крайно о го класирани се оформи така: 1. м. с. Кипра Данаилова — 7.24.9 мин. 2. Василена Азмина — 7.24.9 мин. 3. Тонка Петрова — 7.26.4 мин. 18. Ивана Богданова (Белико Търново). Общорно класиране: 1. „Левски-Спартак“ — 19 т. 2. „ЖСК-Славия“ — 26 т. 3. Габрово — 39 точки. 8. Белико Търново — 66 точки.

В последната дисциплина — 8000 метра (мъже), след голяма борба, първо място спечели Здравко Костов (ЦСКА „Септ. знаме“) — 26.48.6 мин. Втори остана неговият достоен съперник Борислав Балабанов (Кюстенджа) — 26.55.2 мин. 3. Христо Христов (Сливен) — 27.05.2 мин. 31. Милослав Русев (Белико Търново). Общорно класиране: 1. ЦСКА „Септ. знаме“ — 26 точки. 2. Сливен — 27 точки. 3. „ЖСК-Славия“ — 41 точки. 6. Белико Търново — 98 точки.

Участниците в кроса са строени. Започна награждаването на отборните победители. На отборите, класирани се на първите три места в отделните дисциплини, се връчват възпоменателни плакети. Отново звучи „Откога се й, мила моя майно, зора зазорил...“ Под звуците на Шимановата песен се награждават победителите. А ето че главният секретар на състезанието Йордан Керемидчиев обявява и комплексното класиране. Първи в републиканския крос за купата „Ивайло“ са представителите на Сливен (1 отбор) — 241 точки, втори — състезателите на миналогодишния носител на купата „Левски-Спартак“ (1 отбор) — 288 точки и трети — Лекотатите на Ямболо (11 отбор) — 359 точки. Заместник главният редактор на в. „Борба“ Илия Манев връчи на победителите преходната купа „Ивайло“ и възпоменателни плакети, а на класиралите се на второ и трето място — плакети. Следващите места в комплексното класиране заемат отборите на ЦСКА „Септ. знаме“ — 393 точки, Белико Търново — 433 точки и „ЖСК-Славия“ — 495 точки.

Ангел ВЕЛИКОВ
Снимки: Николай КАЧАКОВ

Старт на 4000 метра (мъже). С. № 1976 — з. м. с. Михаил Желев (Сливен).

ТРЕТИ РЕПУБЛИКАНСКИ ФЕСТИВАЛ

ПЕСЕННА ВЪЗХВАЛА НА СВОБОДАТА

(Продължение от 1 стр.)

празник-сбъитие за окръга, посветен на славното четвърт столетие на свободата. Това е обич, това са чувства за юбилей, към който сега са насочени мислите на народа за най-достойни дела.

Трудно може да се посочи състав, който да не задоволява вкуса на посетителите. За това говореха ръкопляскачите в края на всяко изпълнение. Почти у всички състави личеше голямото чувство за мярка и вкус, за артистичност, за отговорност пред публиката. Човек добиваше впечатление, че на сцената излизат цели села, че пеят и танцуват всички.

Три дена — петък, събота и неделя — Велико Търново жива с този хубав празник и пи наслада от него, от богатата душевност на народа, която живее в песните и танците. Ето и класирането:

МУЗИКАЛНИ СЪСТАВИ

НАРОДНИ ХОРОВЕ

Първенци: народните хорове при читалище „Искра“ — Велико Търново, ансамбъл „Сидер войвода“ и Държавни захарни заводи — Горна Оряховица, хорът при Профсъюзния дом в Елена и читалищата в Плаково, Батак и Долна Липница.

Отличници: народните хорове при читалищата в Михалци, Виноград и Разпоповци.

Добре представили се: народните хорове при читалищата в Овча могила, Страхилово, Руховци, Добри дял и Павликени.

НАРОДНИ АНСАМБЛИ

Първенци: народният ансамбъл „Сидер войвода“ и ансамбълът от Асеново.

Отличници: народният ансамбъл от Виноград.

НАРОДНИ ОРКЕСТРИ

Първенци: народните оркестри при ансамбъл „Сидер войвода“, читалище „Искра“ — Велико Търново и при читалището във Виноград.

Отличници: народният оркестър при ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш.

Добре представили се: оркестърът при Висшия финансово-стопански институт в Свищов.

В Третия републикански фестивал няма да участват индивидуални изпълнители

на чист фолклор (певци и инструменталисти), тъй като през 1970 г. в гр. Коприивци ще се проведе събор-надиаване. Същото се отнася и за фолклорните оркестри и певческите групи. От индивидуалните изпълнители за зоналния преглед се класират само: Никола Ганчев, акордеонист от Камен; Атанас и Никола Василев, Мария Добрева и Иван Димитров от народния ансамбъл „Сидер войвода“ — Горна Оряховица, и Лилияна Василева, също от Горна Оряховица, Назив Салиев и Тодор Киров от ансамбъла при читалище „Искра“ — Велико Търново.

От оркестрите за зоналния преглед се класират манюлинният оркестър при читалището в Камен и естрадният оркестър при Промкомбината в Горна Оряховица.

От останалите естрадни състави, тъй като те не се явяват като чисто инструментални, а с вокални изпълнители, се класират индивидуалните изпълнители.

Първенци: Емил Далев, Здравко Николов и Румяна Нейкова от състава при Окръжния народен съвет.

Отличници: Мариана Генчева, Иванка Джанкова от състава при читалището в Свищов и Сашо Петров от музикално-естрадния състав при Химкомбината в Свищов.

Добре представили се: Иванка Георгиева от Павел.

ПЕВЧЕСКИ ГРУПИ

Първенци: певческата група при ОС на ТПК и Окръжното антично управление — Велико Търново; певческата група от Стражица.

Отличници: певческите групи при Стройучастък — Горна Оряховица, мъжки вокален състав при Винзавода — Павликени, певческите групи при ТПК „Сотир Зринов“, Трета елсекция и ТПК „Създание“ — Горна Оряховица, ДИП „Балкан“ и ДАП — Велико Търново Дом „Майка и дете“ — Дебелец.

Добре представили се: певческите групи при Машиностроителното предприятие и ДАП — Елена, ДАП, ОКС и Държавното търговско предприятие — Горна Оряховица.

ЖЕНСКИ КАМЕРНИ ХОРОВЕ

Първенци: женският ка-

мерен хор при Винзавода — Лясковец, Целодневни детски градини в Павликени.

Добре представили се: женският камерен хор при ДЗС в Свищов.

А-КАПЕЛНИ МЪЖКИ ХОРОВЕ

Първенци: мъжкият хор при читалище „Надежда“ — Велико Търново и хорът на Държавни захарни заводи — Горна Оряховица.

Отличници: мъжкият хор при ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец.

Добре представили се: мъжкият хор при читалището в Павел.

А-КАПЕЛНИ ЖЕНСКИ ХОРОВЕ

Първенци: женските хорове при читалище „Надежда“ — Велико Търново, Районната болница в Г. Оряховица, Радиозаводът — Велико Търново, читалището в Караисен и читалището в Козловец.

Отличници: женският хор при Районната болница — Павликени и ТПК „Обединение“ — Свищов.

Добре представили се: женските хорове при читалищата в Моравя и Хаджидимитрово.

А-КАПЕЛНИ СМЕСЕНИ ХОРОВЕ

Първенци: хорове при читалище „Надежда“ — Велико Търново и читалищата в Горна Оряховица и Свищов.

Отличници: хорове при читалищата в Полски Тръмбеш, Елена, Сушица, Килифарево и Горна Студена.

ТАНЦОВИ СЪСТАВИ

От представителните колективи за зоналния преглед се класират танцовият състав при Профсъюзния дом на културата — Велико Търново и съставът при ансамбъл „Сидер войвода“.

Първенци: танцовите състави при читалище „Искра“, ВПИ „Братя Кирил и Методий“ и съставът за танци на народите при Профсъюзния дом на културата във Велико Търново.

Отличници (с право на участие в зоналния преглед): танцовите състави при ОС на ТПК — В. Търново, ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш. Дома на транспортните работници — гара Горна Оряховица, читалищата в Павел и

Българско Сливово и Държавни захарни заводи — Горна Оряховица.

Отличници (с условно право на участие след допълнително прослушване): танцовите състави при читалищата в Лясковец и Стражица.

ИЛ. МОНОВ

СПРАВОЧНИК

ТЕЛЕВИЗИЯ

ВТОРНИК — 18. II.

18.00 — Новини; 18.10 — Курс по френски език; VI урок; 18.30 — За децата. „Сладкокопана чушурка“; 18.50 — Детски филми; 19.10 — Космически филм; 19.35 — Пети национален преглед на държавните симфонични оркестри — концерт на ДСО — Пловдив; Около 20.15 — Лека нощ, деца!; 20.25 — По света и у нас; 20.55 — „Станке Димитров-Марен“ — филмов очерк; 21.15 — „Беран“, „Младост“; 21.55 — „Отровният облак“ — драматизация по едноименния разказ на Итало Калвино; 22.35 — Мелодия на месеца; 22.40 — Новини.

СРЯДА — 19. II.

10.35 — Курс по марксистко-ленинска философия — повторение на лекцията „Марксистко-ленинска теория на познанието“; 11.00 — Ученици, предаваме за вас — за техниките и професионално-техническите училища; „Трифазен ток“, „Променили ток“, „Да се запознаем с популяризираните“, „Първични на регулатори“, 16.50 — Ученици, предаваме за вас (повторение); 18.00 — Курс по руски език; 18.40 — За младежта; „Скорост 60“; 19.00 — За вас, жени — гостува ни сп. „Лада“; 19.20 — На спортни теми; 19.35 — Пети национален преглед на държавните симфонични оркестри — концерт на ДСО — Плевен; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Политически коментар; 20.30 — „Васил Левски“ — рецитал от стихове и песни; 20.55 — „То съгряна на Апостола“ — филм; 21.15 — „Зеленото чудовище“ — играл филм на ГИР, II серия; 22.30 — Новини.

ЧЕТВЪРЪК — 20. II.

18.00 — Новини; 18.10 — „Прогрес“ — интервюиран журналист за новини в науката и техниката; 18.40 — „Семна в брадичке“ — концерт на народна музика; 19.20 — Реклами; 19.30 — Пети национален преглед на държавните симфонични оркестри — концерт на ДСО — Варна; 19.55 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Гостува ни Богомил Райнов; 20.40 — „Балет край Черно море“ — филм за IV международен балетен конкурс — Варна, 1968 г.; 21.30 — Играл филм; 22.30 — Новини.

В. „БОРБА“

стр. 4, бр. 21, 18. II. 1969

Индекс 21301